

РЕШЕНИЕ

№ 20434

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **5303** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.250 ГПК вр. чл.176 АПК вр. § 2 ДР на ДОПК.

Образувано е по молба, вх. № 25020/19.08.2024 г., на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., чрез юрк. А., в която се твърди, че при произнасянето си с решение № 13571/01.08.2024 г. по настоящото адм. дело № 5303/2023 г., с което е оставил в сила РА № 22220222003301-091-001/06.12.2022 г., съдът не се е произнесъл по лихвите в размер на 7534.54 лева, доначислени с РА върху главницата в размер на 43 000.00 лева, представляваща отказан данъчен кредит по фактури, издадени от „Строителна компания Брандера“ ЕООД. В този смисъл е посочено, че материалният интерес следва да е в размер на 50 537.54 лева, поради което и след допълване на решението по отношение на начислените лихви, съдът следва да се произнесе и в частта с разностите, които да бъдат изчислени съобразно материалния интерес.

С решение № 13571/01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 5303/2023 г. по описа на АССГ, съдът е отхвърлил жалбата на „ЕЛЕН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. П. К., срещу Ревизионен акт № Р-22220222003301-091-001/06.12.2022 г., издаден от Р. И. Ф. на длъжност началник на сектор в ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията и Л. В. Ц. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 286/06.03.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], в частта, с който е отказан

данъчен кредит в размер на 43 000.00 лева по три броя фактури, а именно: фактури № [ЕГН]/26.02.2021 г., № [ЕГН]/26.02.2021 г. и [ЕГН]/27.02.2021 г., издадени от доставчика „Строителна компания Брандера“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

На основание на така определения материален интерес в размер на 43 000.00 лева, съдът е осъдил „ЕЛЕН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] сума в размер на 5298.05 лева (пет хиляди двеста деветдесет и осем лева и пет стотинки) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение спрямо отхвърлената част от жалбата и заплатен депозит за вещо лице, съгласно представените платежни документи.

В обжалвания РА № Р-22220222003301-091-001/06.12.2022 г. /на л.50 по делото/, ревизиращият екип е доначислил данък по ЗДДС в размер на 43 000.00 лева /главница/, за отказан данъчен кредит по три фактури за м. 02.2021 г., издадени от „Строителна компания Брандера“ ЕООД и лихва в размер на 7537.54 лв.

В Решение № 286/06.03.2023 г. на директора на ОДОП /л.10/ е посочено, че с РА са установени задължения по ЗДДС за периода 02/2021 г. в размер на 43 000.00 лева /главница/ и 11 249.15 лв. /лихва/ или общо 54 249.15 лева /главница и лихва/.

В о.с.з., проведено на 13.06.2024 г., процесуалният представител на ответника – директора на дирекция ОДОП, за първи път уточнява, че материалният интерес в спора е начисленото ДДС в размер на 43 000.00 лева.

На 07.10.2024г. е изпратено съобщение до „ЕЛЕН ИНВЕСТ“ ЕООД за отговор по искането по чл.250 ТПК, но в 7-дневния срок не е постъпил отговор.

В представените в същото съдебно заседание писмени бележки, приложени по делото /л.331-л.332/, процесуалният представител на ответника е посочил, че дължимата сума в колона 11 в размер на 64 173.87 лева следва да се намали с 21 173.87 лв., за да се получи сума та от 43 000.00 лева /непризнатият данъчен кредит/, за която се дължи лихва в размер на 7 537.54 лв., както и че съобразно посоченото материалният интерес по спора е в размер на 50 537.54 лв.

На проведеното о.с.з. жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

От горното следва, че направените с Ревизионен акт № Р-22220222003301-091-001/06.12.2022 г. установявания за задължения по ЗДДС, потвърдени коректно в частта с главницата с решение № 286/06.03.2023 г. на директора на ОДОП, а така и от становището за размера на материалния интерес, направено от страна на процесуалния представител на административния орган в хода на проведеното съдебно производство /л.331/, спорът е по отношение на начислената като главница сума в размер на 43 000.00 лева, представляваща непризнат данъчен кредит по три броя фактури, а именно: фактури № [ЕГН]/26.02.2021 г., № [ЕГН]/26.02.2021 г. и [ЕГН]/27.02.2021 г., издадени от доставчика „Строителна компания Брандера“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], ведно с начислената законна лихва на осн. чл.175, ал.1 от ДОПК в размер на 7537.54 лева, от което следва, че материалният интерес е в общ размер на 50 537.54 лева.

Според чл. 176, ал. 1 АПК, когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. Аналогична хипотеза за постановяване на допълнително решение се съдържа и в чл. 250, ал. 1 ГПК, като в изречение второ на нормата е посочено, че молбата за допълване на решението може да се подаде в

едномесечен срок от връчването на решението или от влизането му в сила. Първият случай се отнася за решение, което подлежи на обжалване, а вторият- за решение, което не подлежи на обжалване. Следователно едномесечният срок се отнася за решението, чието допълване се иска. В конкретния случай, молбата е подадена в законовия срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Видно от мотивите на постановеното съдебно решение, съдът не се е произнесъл по задължението за лихва в размер на 7537.54 лева, като в мотивите си е обсъдил приетото за установено задължение за лихви в решението на директора на ОДОП, а именно лихви в размер на 11 249.15 лева /л.10/, и е посочил, че е налице грешно изчисление. Така съдът с решението си е потвърдил Ревизионен акт № Р-22220222003301-091-001/06.12.2022 г. по отношение на начислената като главница сума в размер на 43 000.00 лева, представляваща непризнат данъчен кредит по три броя фактури, а именно: фактури № [ЕГН]/26.02.2021 г., № [ЕГН]/26.02.2021 г. и [ЕГН]/27.02.2021 г., издадени от доставчика „Строителна компания Брандера“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като е определил дължими разноски в размер на 5783.91 лева, съгласно чл. 8, ал. 1, вр. с чл.7, ал.2, т.4 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, разноски, върху приетата като материален интерес сума в размер на 43 000.00 лева, и е отхвърлил претенцията на ОДОП за останалата претендирана част.

С оглед на гореизложеното, съдът следва да допълни, както в мотивите си, така и в диспозитива на решение № 13571/01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 5303/2023 г. по описа на АССГ, дължимата лихва върху главницата от 43 000.00 лв., представляваща непризнат данъчен кредит, а именно: лихва в размер на 7537.54 лева, както и да преизчисли присъдените на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. разноски, съобразно формирания материален интерес в общ размер на 50 537.54 лева.

Воден от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ДОПЪЛВА решение № 13571/01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 5303/2023 г. по описа на АССГ като:

в частта с мотивите на стр. 4/9 от Решение № 13571/01.08.2024г. в абзаца, започващ с изречението „По възражение на ответника...“ вместо „Ето защо, предмет на спора са именно описаните фактури на обща стойност от 43 000.00 лева.“, да се чете: „Ето защо, предмет на спора са именно описаните фактури на обща стойност от 43 000.00 лева, ведно със законната лихва в размер на 7537.54 лева.“

На страница 7/9 от Решение № 13571/01.08.2024г. във втория абзац изречението:

„Като съобрази гореизложените фактически установявания, настоящият съдебен състав приема, че с оспорения РА законосъобразно е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 43 000 лева по фактурите, издадени от „Строителна компания Брандера“ ЕООД на основание 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.“ да се чете:

„Като съобрази гореизложените фактически установявания, настоящият съдебен състав приема, че с оспорения РА законосъобразно е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 43 000 лева по фактурите, издадени от „Строителна

компания Брандера“ ЕООД на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, ведно със законната лихва в размер на 7537.54 лева..“

На страница 9/9 от Решение № 13571/01.08.2024г., втори абзац, изречението:

„По гореизложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно е отказано правото на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал.5 от ЗДДС, в общ размер на 43 000.00 лв., по фактурите, издадени от „Строителна компания Брандера“ ЕООД. да се чете:

„По гореизложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно е отказано правото на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал.5 от ЗДДС, в общ размер на 43 000.00 лв., по фактурите, издадени от „Строителна компания Брандера“ ЕООД, ведно със законната лихва в размер на 7537.54 лева.“

ИЗМЕНЯ решение № 13571/01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 5303/2023 г. по описа на АССГ в частта с мотивите по разноските на стр.9/9 от решението като вместо „С горните аргументи и на основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК и направеното от процесуалния представител на ответника искане, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на дирекция “ОДОП” С. сума в размер на 1208.05 лева /хиляда двеста и осем лева и пет стотинки/ , представляващи платен депозит за вещо лице /л.264 и л.336/ и юрисконсултско възнаграждение в размер 4090.00 лева (четири хиляди и деветдесет лева) лева, съгласно чл. 8, ал. 1, вр. с чл.7, ал.2, т.4 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, изчислен съобразно материалния интерес в размер на 43 000.00 лева, съгласно оспорената част от РА, като оставя без уважение претенцията над тази сума до размера от 5783.91 лева.“ да се чете:

„С горните аргументи и на основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК и направеното от процесуалния представител на ответника искане, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на дирекция “ОДОП” С. сума в размер на 1208.05 лева /хиляда двеста и осем лева и пет стотинки/ , представляващи платен депозит за вещо лице /л.264 и л.336/ и юрисконсултско възнаграждение в размер 4693.00 лева (четири хиляди шестстотин деветдесет и три) лева, съгласно чл. 8, ал. 1, вр. с чл.7, ал.2, т.4 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, изчислен съобразно материалния интерес в размер на 50 537.54 лева, съгласно оспорената част от РА, като оставя без уважение претенцията над тази сума до размера от 5783.91 лева.“

ИЗМЕНЯ диспозитива на решение № 13571/01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 5303/2023 г. по описа на АССГ като вместо

„ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕЛЕН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. П. К., срещу Ревизионен акт № Р-22220222003301-091-001/06.12.2022 г., издаден от Р. И. Ф. на длъжност началник на сектор в ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията и Л. В. Ц. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 286/06.03.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], в частта, с който е отказан данъчен кредит в размер на 43 000.00 лева по три броя фактури, а именно: фактури № [ЕГН]/26.02.2021 г., № [ЕГН]/26.02.2021 г. и [ЕГН]/27.02.2021 г., издадени от доставчика „Строителна компания Брандера“ ЕООД,

ЕИК[ЕИК]. да се чете:

„ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕЛЕН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. П. К., срещу Ревизионен акт № Р-22220222003301-091-001/06.12.2022 г., издаден от Р. И. Ф. на длъжност началник на сектор в ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията и Л. В. Ц. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 286/06.03.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], в частта, с която е отказан данъчен кредит в размер на 43 000.00 лева по три броя фактури, а именно: фактури № [ЕГН]/26.02.2021 г., № [ЕГН]/26.02.2021 г. и [ЕГН]/27.02.2021 г., издадени от доставчика „Строителна компания Брандера“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], ведно със законната лихва в размер на 7537.54 лева.“

ИЗМЕНЯ диспозитива на решение № 13571/01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 5303/2023 г. по описа на АССГ като вместо

„ОСЪЖДА „ЕЛЕН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. П. К., да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] сума в размер на 5298.05 лева (пет хиляди двеста деветдесет и осем лева и пет стотинки) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение спрямо отхвърлената част от жалбата и заплатен депозит за вещо лице, съгласно представените платежни документи.“ да се чете

„ОСЪЖДА „ЕЛЕН ИНВЕСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. П. К., да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] сума в размер на 5901.05 лева (пет хиляди деветстотин и един лева и пет стотинки), представляваща юрисконсултско възнаграждение спрямо отхвърлената част от жалбата и заплатен депозит за вещо лице, съгласно представените платежни документи.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: